Algorytmy i Struktury Danych Lista 2, Zadanie 8

Jakub Grobelny

Treść zadania

8. (2pkt) Ułóż algorytm, który dla danych liczb naturalnych a i b, sprawdza, czy zachłanna strategia dla problemu wydawania reszty jest poprawna, gdy zbiór nominałów jest równy $X = \{1, a, b\}$.

Rozwiązanie

Założenie. Załóżmy, bez utraty ogólności, że 1 < a < b.

Definicja 1. G(x) oznacza liczbę monet w reprezentacji liczby x dla nominałów $\{1, a, b\}$ będącej wynikiem algorytmu zachłannego, M(x) zaś liczbę monet w optymalnej reprezentacji liczby x.

Definicja 2. Kontrprzykładem nazywamy taki $x \in \mathbb{N}$, że G(x) > M(x).

Definicja 3. Mówimy, że zachłanna strategia dla problemu wydawania reszty jest niepoprawna dla jakiegoś zbioru nominałów, jeżeli istnieje kontrprzykład.

Definicja 4. Notacja x = (i, j, k) dla zbioru nominałów $\{1, a, b\}$ oznacza, że reszta x została wydana przy użyciu i monet nominału 1, j monet nominału a oraz k monet nominału b.

Lemat 1. Dla każdego x oraz dowolnej monety $y \in \{1, a, b\}$ zachodzi nierówność

$$M(x) \le M(x - y) + 1$$

Dowód.

W oczywisty sposób nierówność zachodzi, gdyż z optymalnej reprezentacji x-y możemy otrzymać reprezentację x o liczbie monet M(x-y)+1 dodając jedną monetę y.

Lemat 2. Dla dowolnego x i dowolnego $y \in \{1, a, b\}$ równość M(x) = M(x - y) + 1 zachodzi wtedy, i tylko wtedy, gdy istnieje optymalna reprezentacja x używająca monety y.

 $Dow \acute{o}d$.

 \Rightarrow

Załóżmy, że M(x) = M(x - y) + 1. Wówczas reprezentacja optymalna x mogła zostać uzyskana poprzez dodanie monety y do optymalnej reprezentacji x - y, czyli istnieje optymalna reprezentacja x używająca monety y.

 \Leftarrow

Założmy, że istnieje optymalna reprezentacja x używająca monety y. Wówczas możemy zabrać jedną monetę y i otrzymamy reprezentację x-y o liczbie monet M(x)-1. Z lematu 1 wynika, że ta reprezentacja x-y jest optymalna, więc M(x)=M(x-y)+1.

Lemat 3. Jeżeli istnieje kontrprzykład x dla nominałów $\{1, a, b\}$, to najmniejszy taki x spełnia nierówność b+1 < x < b+a.

Dowód.

Załóżmy, że dla nominałów $\{1, a, b\}$ strategia zachłanna jest niepoprawna.

1) Ograniczenie dolne:

Niech x będzie kontrprzykładem. Rozpatrzmy przypadki:

1°. x < b. Wówczas M(x) = G(x), gdyż mamy do wyboru jedynie monety $\{1, a\}$. x nie może być więc kontrprzykładem.

2°. x = b. Wówczas M(x) = 1 = G(x), czyli tak jak w przypadku pierwszym.

3°. x = b + 1. Wówczas M(x) = G(x), gdyż zachłanna reprezentacja jest identyczna jak optymalna, czyli (1,0,1).

Widać w takim razie, iż każdy kontrprzykład musi być większy niż b+1.

2) Ograniczenie górne:

Weźmy dowolny $x \ge b + a$. Załóżmy, że $\forall_{y < x} G(y) = M(y)$.

Rozpatrzmy przypadki:

1°. Moneta o nominale b jest w reprezentacji optymalnej. Wówczas

$$G(x) = G(x - b) + 1 \stackrel{\text{zal.}}{=} M(x - b) + 1 \stackrel{\text{lem.2}}{=} M(x)$$

2°. Moneta o nominale a jest w reprezentacji optymalnej.

$$G(x) = G(x-b) + 1 \stackrel{\text{zal.}}{=} M(x-b) + 1 \stackrel{\text{lem.1}}{\leq} M(x-b-a) + 2 \leq G(x-b-a) + 2 =$$

$$= G(x-a) + 1 \stackrel{\text{zal.}}{=} M(x-a) + 1 \stackrel{\text{lem.2}}{=} M(x) \leq G(x),$$

z czego wynika, że G(x) = M(x).

3°. Moneta o nominale 1 jest w reprezentacji optymalnej.

$$G(x) = G(x - b) + 1 \stackrel{\text{zal.}}{=} M(x - b) + 1 \stackrel{\text{lem.1}}{\leq} M(x - b - 1) + 2 =$$

$$\leq G(x - b - 1) + 2 = G(x - 1) + 1 \stackrel{\text{zal.}}{=} M(x - 1) + 1 \stackrel{\text{lem.2}}{=}$$

$$\stackrel{\text{lem.2}}{=} M(x) \leq G(x),$$

z czego wynika, że M(x) = G(x).

Pokazaliśmy, że G(x) = M(x) co daje nam sprzeczność z założeniem, że strategia zachłanna jest niepoprawna, więc istnieją kontrprzykłady mniejsze niż b+a.

Twierdzenie. Strategia zachłanna dla problemu wydawania reszty dla zbioru nominałów $\{1, a, b\}$ jest niepoprawna wtedy, i tylko wtedy gdy 0 < r < a - q, gdzie b = qa + r (czyli $q = \lfloor \frac{b}{a} \rfloor$ oraz $r = b \mod a$).

 $Dow \acute{o}d$.

 \Rightarrow

Niech b = qa + r. Załóżmy, że 0 < r < a - q. Wówczas istnieje kontrprzykład x = b + a - 1, dla którego reprezentacja zachłanna to (a - 1, 0, 1). Można przedstawić x również jako (r - 1, q + 1, 0), co daje r - 1 + q + 1 = r + q monet, podczas gdy G(x) = a - 1 + 1 = a.

Z założenia mamy 0 < r + q < a, więc G(x) > r + q, czyli zgodnie z definicją strategia zachłanna jest

niepoprawna.

 \Leftarrow

Załóżmy, że strategia zachłanna wydawania reszty jest niepoprawna dla nominałów $\{1,a,b\}$. Wówczas z lematu 3 wiemy, że najmniejszy kontrprzykład x spełnia nierówność b+1 < x < a+b. W takim razie jego reprezentacja zachłanna to (i,0,1), gdzie 0 < i < a. Reprezentacja optymalna to (j,k,0), gdzie k>0. Zauważmy, że w oczywisty sposób j < i. W takim razie jeżeli x jest minimalny, to j=0, gdyż w przeciwnym razie x-j byłby mniejszym kontrprzykładem. Mamy więc

$$x = b + i = ka$$

$$b = ka - i = ka - i - a + a = (k - 1)a + (a - i)$$

W takim razie q = k - 1 oraz r = a - i. Z nierówności b + 1 < x < a + b mamy

$$0 < (a+b) - x = (a+b) - (b+i) = a - i.$$

 $i \neq 0$, więc z powyższej nierówności mamy 0 < a - i < a. Skoro x jest kontrprzykładem, to mamy również nierówność M(x) = k < 1 + i = G(x).

Ostatecznie mamy więc

$$0 < a - i < a - (k - 1)$$
$$0 < r < a - q$$

Algorytm.

$$r \leftarrow b \mod a$$
 $q \leftarrow \lfloor \frac{b}{a} \rfloor$ if $0 < r$ and $r < a - q$ then return True else return False end if